

5 Μαρτίου 2016

Τί ονομάζουμε Ψυχοσάββατο

/ [Πεμπτούσια](#)

image not found or type unknown

*«Δεῦτε πρό τέλους πάντες ἀδελφοί,
τόν χοῦν ἡμῶν βλέποντες,
καί τῆς φύσεως ἡμῶν τό ἀσθενές,
καί τήν εὐτέλειαν ἡμῶν,
καί τό τέλος ὀψώμεθα...»*

Το Σάββατο πριν από την Κυριακή τῆς Απόκρεω, λέγεται «Σάββατο τῶν Ψυχῶν» ή «Ψυχοσάββατο». Είναι το πρώτο από τα δυο Ψυχοσάββατα του έτους (το δεύτερο επιτελείται το Σάββατο πριν από την Κυριακή της Πεντηκοστής).

Ο λόγος που η Εκκλησία μας καθιέρωσε το Σάββατο των Ψυχῶν, παρ' ότι κάθε Σάββατο είναι αφιερωμένο στους κεκοιμημένους, είναι διότι πολλοί αδελφοί μας κατά καιρούς απέθαναν σέ μικρή ηλικία ή στην ξενιτιά ή στη θάλασσα, ή σέ πολέμους, ή στα ὄρη και τούς κρημνούς ή και μερικοί, λόγω πτωχείας, δεν αξιώθηκαν των διατεταγμένων μνημοσύνων, «οἱ θεῖοι Πατέρες φιλανθρώπως κινούμενοι θέσπισαν τό μνημόσυνο αυτό υπέρ πάντων τῶν ἀπ' αἰῶνος εὐσεβῶς τελευτησάντων Χριστιανῶν».

Την μνήμη του θανάτου υπενθυμίζει σήμερα η Εκκλησία μας σ' εκείνους πού έρχονται για το Ψυχοσάββατο στην Εκκλησία. Στην Ιερά Μητρόπολη Μαντινείας και Κυνουρίας Κληρικοί και Λαϊκοί προστρέξαμε και αυτό το Ψυχοσάββατο με τα κόλλυβα στις Εκκλησίες και βρεθήκαμε στα Κοιμητήριά μας, με μόνο μέλημα την προσευχή για τούς νεκρούς μας, επικαλούμενοι το άπειρο έλεος του Θεού, έχοντας κατά νου τα λόγια του αγίου Αθανασίου τού Μεγάλου:

«Μήν άρνεΐσαι νά προσφέρεις λάδι και νά ανάβης κεριά στόν τάφο του, έπικαλούμενος Χριστόν τόν Θεόν, και άν ακόμα ο κοιμηθείς τελείωσε εύσεβώς τή ζωή του και τοποθετήθηκε στόν ούρανό. Γιατί αυτά είναι εύπρόσδεκτα από τόν Θεό και προσκομίζουν μεγάλη τήν ανταπόδοσή Του, γιατί το λάδι και το κεριά είναι θυσία και ή Θεία Λειτουργία είναι έξιλέωση.»

Η δε αγαθοεργία φέρνει τελικά προσαύξηση με κάθε αγαθή ανταπόδοση. Ο σκοπός του προσφέροντος, για την ψυχή κοιμηθέντος, είναι ίδιος με τα όσα κάνει όποιος έχει μικρό παιδί άρρωστο και αδύναμο, για το οποίο προσφέρει στον ιερό Ναό κεριά, θυμίαμα και λάδι με πίστη και τα χαρίζει όλα για το παιδί του.

Τα κρατάει και τα προσφέρει με τα χέρια του, σαν να τα κρατάει και να τα προσφέρη το ίδιο το παιδί, ακριβώς δηλαδή όπως γίνεται όταν στο Βάπτισμα αποκηρύσσεται ο σατανάς από τον Ανάδοχο για λογαριασμό του νηπίου.

Παρομοίως πρέπει να θεωρείται και όποιος πέθανε πιστός στον Κύριο, ότι κρατάει και προσφέρει τα κεριά και το λάδι, και όλα όσα προσφέρονται για τη λύτρωσή του.

Έτσι με τη χάρη τού Θεού η προσπάθεια πού γίνεται με πίστη δε θα πάει χαμένη.

Να είστε σίγουροι ότι οι θείοι Απόστολοι και οι θεοδίδακτοι Διδάσκαλοι και οι θεόπνευστοι Πατέρες, αφού πρώτα ενώθηκαν με το θείο και φωτίσθηκαν, καθόρισαν με τρόπο θεάρεστο τίς Λειτουργίες, τίς προσευχές και τίς ψαλμωδίες, πού γίνονται κάθε χρόνο στη μνήμη εκείνων πού πέθαναν.

Και όλα αυτά μέχρι σήμερα, πάντα με τη χάρη του φιλάνθρωπου Θεού, αυξάνονται και συμπληρώνονται σ' όλα τα σημεία του ορίζοντος για να δοξάζεται και να εξυμνείται ό Κύριος των κυρίων και Βασιλεύς των βασιλευόντων».